

почитаемъ е и покланяемъ въ всяко мѣсто, но неученый е страшенъ (чужденецъ) и въ самото свое отечество.

490. Спокойствіе-то на душа-та состоитъ въ да не ся надѣвашъ за нѣчто мѣрско.

491. Не треба да ся боишъ отъ мѣсто-то, отъ кое-то ся пазишъ; но вистина отъ страна-та, коя-то вѣрувашъ за безопасна.

492. Безразсудный мудрецъ е на вси-те досаденъ.

493. Какъ-то зло-то состояніе на тѣло-то не може да ся промѣни на совершенно здравіе; така и развратни-те прави, не могатъ да ся промѣнятъ никогда на прави похвалны, и неосудителны.

494. Кой-то внимава за да придобые науки, влазя въ состояніе, да спечали много и свяко яво богатство.

495. Кой-то не исполнява какъ-то треба повелѣнія-та, кои-то ся дадоха отъ оныя, кои-то го мысляха за способенъ, достосожалателецъ е; зачто-то треба да мниме, че е положилъ всичко-то си прилѣжаніе за да ги приведе въ добръ и похваленъ конецъ, но не е можелъ.

496. Кой-то има въ почестъ и услужливостъ (икрамъ) злы-те людѣ и неблагодарны.